

Jakab Péter a Magyarországi Éjféλι Sportbajnokságok Egyesülete elnöke

Korábban élsportoló, vívó, volt, vívó szakedzőként végzett a TF-en, majd a sport területén helyezkedett el, sportpreferensként az önkormányzatban, és a sportszakállamtitkárságon is eltöltött pár évet. Jelenleg az Alternatív Közgazdasági Gimnáziumban testnevelő tanár, és patrónus. Szentendrén él, 3 gyermek apukája.

- ***Kedves Péter, hogy érzi magát? Hogy áll az éjszakai pingpong?***

Köszönöm, sajnos sok a szabadidőm. Jó ez túlzás, csak azért mondtam, mert amíg működött rendesen, 25-30 klubbal ez a program, addig mindig volt valahol program, ahova el kellett/lehetett menni.

A legsűrűbb az a hétvége volt amikor az egyik decemberi pénteken Szentendrén rendeztünk egy országos versenyt, és másnap hajnalban indultunk Szabadkára egy csapattal, egy ottani rendezvényre. Nem sokat aludtunk akkor.

- ***Miért van most kevesebb klub?***

Alapvetően ez nem egy komoly pénzigényes program, de egy minimális összeg szükséges ahhoz, hogy tudjon működni a dolog. És egyébként önkéntesek működtetik a programot, akik ezért nem kapnak fizetést, de egy teremnek van díja, a pingpong labdát meg kell venni, és a kenyér sem repül be az ablakon, tehát ha ez a minimális pénz nem áll rendelkezésre, és nem tudjuk ezt biztosítani a klubjainknak, akkor vagy bezárnak, vagy elindulnak a saját útjukon.

- ***A MÉSE-nek milyen feladata van, Ő mit csinál, illetve mit csinált korábban?***

A MÉSE egy olyan szervezet, amelyik összefogja azokat a klubokat, akik ilyen jellegű programokat működtetnek az országban, illetve akár határon túl is. Az Ő feladata a támogatás megszerzése, elosztása, elszámolása, illetve korábban egy-egy nagyobb rendezvény megszervezésével, a propaganda biztosítása.

Viszont, ha nem tud pénzt szerezni, a klubok abbahagyják, vagy más módon oldják meg a problémájukat. És forrás hiányában rendezvényt sem tud tartani, ezáltal nincs hírverés, és így előbb utóbb teljesen feladat nélkül lesz a szervezet. Szerencsére néhány klub tudja vinni tovább az ügyet, és amit tudunk mi is megteszünk értük. Van olyan klub, amelyik azóta indult el, amióta már komoly támogatást nem tudunk adni nekik.

- ***Lát kiutat ebből a helyzetből?***

Őszintén, nem igazán, mert ezt üzleti alapra nem lehet tenni, csak pályázatból, és támogatásból tudjuk tovább vinni, viszont ez utóbbi már számunkra nagyon ritkán van. Nehéz kitörni az ördögi körből, hiszen, ha nincs pénz, csökken a klubok száma, ha csökken a klubok száma, akkor mire kérjük a támogatást.

És a kérdés az számomra, hogy miért kérdés, hogy erre a programra támogatás kell adni? Olyan dolgot csinálnak a klubok, ami komoly feladatot vesz át az önkormányzatoktól, az államtól, és

mindezt ingyen és önként teszik a segítők. Amikor 30 klub működött, mindenféle egyéb programmal kiegészítve talán 10 millió forint volt a költségvetésünk. Újságot készítettünk, konferenciát szerveztünk, országos és régiós versenyeket rendeztünk, a klubok mindent meg tudtak venni ami kellett, sporteszközök, étel ital a rendezvényeinkre, stb...

- ***Mit csinálna most Dr. Faragó Sándor, (Pingpondoki) aki ezt a programot kitalálta annak idején?***

Lehet hogy bemenne különböző minisztériumokba, levelet írna a vezetőknek, és megjelenne mindenhol ahol lehetne. De én nem Ő vagyok. Nagyon hiányzik a Doki, szenzációs ember volt. Ez a program azért jött létre, azért tudott létrejönni, mert Ő volt.

- ***Még egy kérdés: Minek az apropóján beszélgetünk most?***

Igen ez egy fontos kérdés. A szervezet nyert egy pályázatot, ami abból a szempontból lényeges, hogy aki nincs fent az interneten, az nincs is. A honlapunk sok évvel ezelőtt tönkrement, megtámadott minket egy vírus, és a szolgáltató kilőtte az oldalt. Onnantól kezdve egy ingyenes oldalon vegetáltunk, de ennek a pályázatnak köszönhetően ismét egy komolyabb oldallal tudunk megjelenni, ahol megtalálható az összes kötelező és fontos információ, és ha sikerül ismét komolyabban elindulnunk, akkor van hol megjelennünk.

Köszönet a pályázatért!